

Богљубкаво шрпсе

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Преса» за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 60.— дин.,
полугодишње 120.—, годишње 240
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 19 ЈУНА 1943

БРОЈ 82 — ГОД. III.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

НОВА ЉУБАВ

БРИТАНИЈА: — Ја одох са новим мужем а вама како Бог да. А иначе сте ми пасторци.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД КО ГОД НА ЕВРОПУ КРЕНЕ, НЕЋЕ МОЋИ НИ ДА ЗЕНЕ

Зборило се, причало се, свршиле се шетње
Европа се насмејала на те празне претње
А кад треба да се нешто на делу покаже
Рузвелт ћути, не говори, Черчил даље лаже
Опет старе успаванке и за децу басне
Али свака од тих лажи за тили час спласне
Јер једно су крупне речи а друго су дела
За њих треба имат спрему и још срца смела
А ортаци англосакски у том кризу трпе
Противници сваке битке а још више прпе
Они воле само поса и зараду фину
Да се други за њих бије, хоће мулећину
А године четрес треће највећа је мана
Што је сасвим понестала та топовска храна
Сви народи мали, широм целог света
Виде да је с' Енглезима поса чиста штета
А Стаљин је изнемого и не може даље
Сваког дана нове молбе он за помоћ шаље
Англосакси опет у једном су слични
Да погине нико неће, нису рату вични

Стаљин пред огледалом

— Цугашвили, Цугашвили, и ти си ми почео да врдаш.

Зато дају обећања и певају песме
Ал' у напред да се крене то баш нико несме

На истоку било за Совјете штете
Јер Немачке штуке планове ремете
Бомбардују пруге и фабрике разне
И погоре многе све требе и празне
Чак и варош Горки, на утоку Оке
Издржала многе нападе жестоке
И на целом фронту од немачких «штука»
Бољшевичку војску хвата страх и мука
Па и на Кубану где су нешто хтели
На такву су снагу отпора сусрели
Да се врло брзо баталили борбу
Европске им трупе запржише чорбу
И сад је тишина, нико се не миче
Па се у нервози измишљају приче
Да се страх умањи и сталожу трема
У длан се погађа да ли се што спрема.

ри тако да је Де Гол већ давао оставку. Иначе главни посао тога комитета јесте да себе контролише. Жиро и његови људи контролишу Де Гола и обратно...

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

КАД НЕМА КИШЕ, ДОБАР ЈЕ И ГРАД...

Лондон, јуна. — Черчил је прокламовао, после повратка из Америке освајање Европе. Од тада је прошло месец дана и место Европе извршио је напад на Пантелерију, која је само 70 километара далеко од Африке.

НЕ ПАДА ИВЕР ДАЛЕКО ОД КЛАДЕ

Њујорк, јуна. — Приликом једног конкурса на коме је учествовало 7.000 студената, само је 1500 знало дао дговори ко је био Ђорђе Вашингтон. Од осталих 5500, њих 3000 уопште нису чули за ово име, док су остали мислили да

је то неки филмски глумац а у најбољем случају неки чувени боксер или играч безбола.

Када та омладина не зна највећег Американца како ће знати друге ствари.

ЖИВЕ КА БРАЋА

Каиро, јуна. — Између америчких, енглеских и аустралиских војника који су на Кипру, долази свакодневно до туча. У последњој тучи било је девет мртвих и тридесет рањених. Истрага је утврдила да су за ове сукобе већином криви Американци који се толико напију да не знају шта раде.

ИМА НЕШТО ТРУЛО...

Алжир, јуна. — Између Де Гола и Жироа односи су све го-

»Дејли Њус« из Лондона доноси један чланак, у којем прича да ће се незапослени радници из целог света, моћи запослити у Енглеској, ако се оствари Беверидгов план.
Незапослене владе извесних земаља већ су пре дужег времена «запослени» у Лондону — према енглеском плану.

РЕДАК ПОДВИГ

Каиро, јуна. — Сикорски коме је његов лекар, Черчил, препоручио промену ваздуха одликовао је у Каиру бившег пољског амбасадора Ромера, златном медаљом за заслуге.

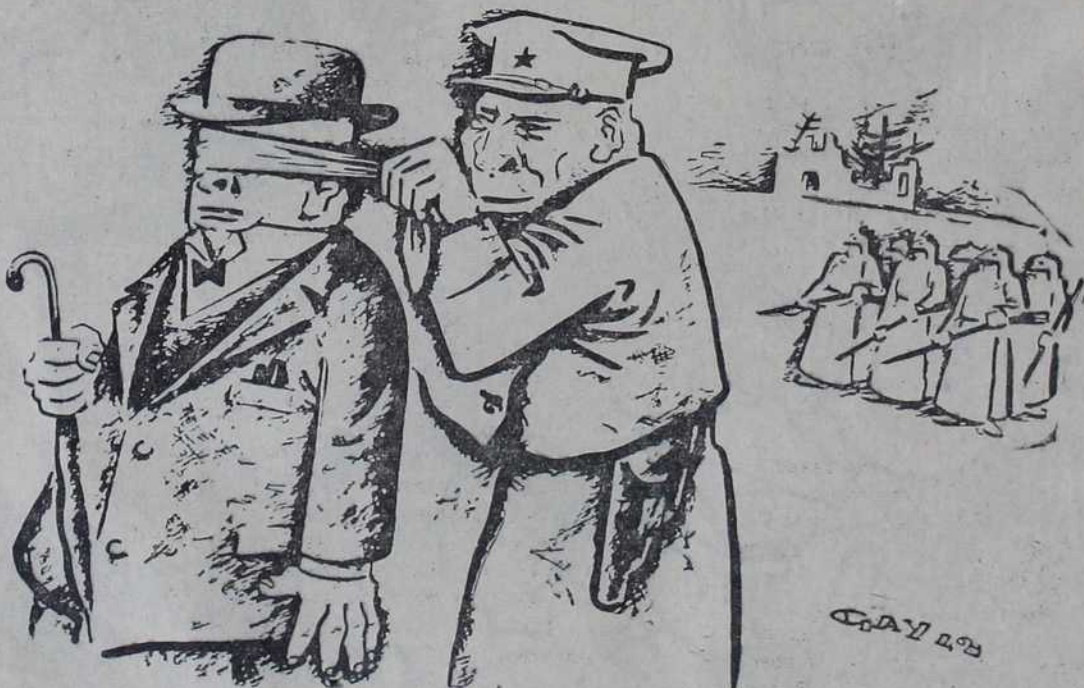
Ово ретко одликовање добио је овај Ромер само зато што је то једини Пољак, коме је успело да спасе голи живот из бољшевичког «раја».

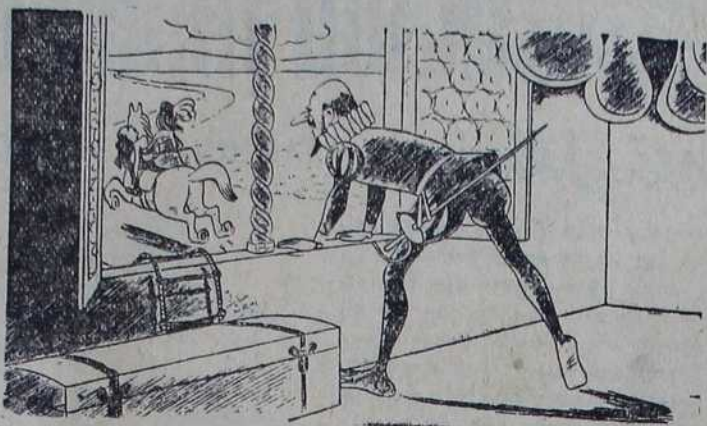
— Али, господо, шта се препирете још увек око лиферовања! Ја сам сасвим задовољна.

— Да, да драги Цоне, мени је потребна заштитна база.

— Ништа се не бој... играмо се само жмурке!

— Хвала Богу, одлучио се за девојку а ја сам страховао за ове шунке.

НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 13 јуни

Прочитао сам у једном београдском забавном листу причу „Отац“ и много ми се допала. Писац је неки Србин је неки Србин пошто се презива на „ић“. Међутим, претурајући листове од пре две године наћем у једном илустрованом забавном листу приповетку „Отац“ од неког француског писца у којој је иста тема и сви детаљи само су имена француска.

Ја се не разумем много у књижевност па зато молим читаоце које се разумеју у књижевност да ми кажу како ли је овај Француз украо причу од овог нашег „писатеља“ који је, наравно, наплатио од редакције хонорар за ову своју „оригиналну“ причу.

Баш нам се не да ни у књижевности да будемо списатељи. Увек се нађе неко да нас поткрада.

ПОНЕДЕЉАК, 14 јуни

Дошли мој син и кћер са трка па се нешто објашњавају. Знам да се добро слажу па се изненадих овој темпераментној свађи и одох да видим у чему је ствар.

— Продао је — вели моја кћи
— Није — вели син.
— Јесте, није — и ко зна докле би ишло тако да се ја не умешах и запитао у чему је ствар.

— Свађамо се због цокеја који је продао траку — вели ми кћи.
— Море, децо, зар ми продадосмо наш образ и поштење па никој ништа, а сад ће да се замерио за једну трку — рекох ја и они се помирише.

УТОРАК, 15 јуна

Сретох данас једног старог спортисту који је међу првима донео футбол у Србију и који је за спорт придонео многе жртве. Читао сам у новинама да његов клуб на Видовдан слави тридесетогодишњицу па га упитах:

— А ти дочека славље?
— Какво славље? — зачуди се он а брада му задрхта.
— Па твој клуб слави тридесетогодишњицу оснивања. Дај се сећаш како смо код „Сабље Димискије“ држали седницу и догварали се да сами њивелишемо игралиште?

— Е мој брајко — горко се насмеја стари спортиста. Где ти живиш? Одавно је мој клуб мене „исплатио“ и ја више нисам његов члан.

— Зато и губе утакмице јер ко не поштује своје ветеране не може постићи успех — рекох му ја да га утешим.

СРЕДА, 16 јуни

Одем на Душановац код једнога мога познаника. Вредан човек. Има петоро деце и велику башту која је одлично родила. Деца мала, све једно другом до ушију али вредна и послушна. Зато их отац воле и све им чини:

Пошто ми је он учинио велику услугу ја узнем најмању девојчицу на крило и док је Стојан — тако се зове мој познаник — грдио жену због неке погрешке, ја рекох малој Гордани:

— Ако будеш добра, чика ће ти донети ћурку?
— Јел' велику, пита дете.
— Велику — одговарам ја.
— Да ли је веца од моје маме? — пита дете.
— Е сине, од маме нема веће — умеша се отац а мени би незгодно да ућутим.

ЧЕТВРТАК, 17 јуни

Био мој пријатељ Тоша код мене па ме наговори да одемо у Обреновац. Пристанем. Пошто смо се прописно изгравали у возу, презнојили и наслушали псовки одосмо у једну кафану на ручак.

Пуно света, нарочито Београђана, а келнер жели да покаже да је радио у Београду и да зна ред па прилази нама са учтивим питањем:

— Шта желе господара?
— Да ручамо — вели Тоша.

— Сада ћу вам донети јеловник.

— Не треба — каже Тоша — за ручак имате грашак.

— Откуд знате? — зачуди се келнер.

— Видим по чаршаву — леви Тоша и шеретски се смеје.

Келнер оде и донесе нам два пасуља, говорећи:

— Има само ово! Грашак смо имали пре две недеље!

ПЕТАК, 18 јуни

Мита берберин је велики гурмач а воли добро и да повуче. Када год ме брије он густира по неко јело и увек на крају каже: „А после треба попипти добру чашу вина“.

Јетрос седнем да се бријем и мајстор Мита ми густира неку проју са чварцима и сиром, па вели на крају:

— А после ударите по киле црног па песма... Мени досади ове његове нагвадање — увек сам нервозан када се шишам — па му кажем:

— Има ли које јело уз које не иде вино?

— Има — одговори Мита — вода!

СУБОТА, 19 јуни

Тежак је адвокатски посао. Он мора за свога клијента да измишља, прикрива а често и да прави шале. Адвокат Јоца је фахман баш за те шале. Данас је имао једно роочиште па ми сви ишли да слушамо. Радило се о једној служавки која је украла од госпође хаљину.

Она је крађу признала, хаљину вратила и суд већ хоће да изрекне пресуду када се Јоца јави за реч:

— Молим господо судије да ен изгубите из вида да моја клијенткиња има једну велику олакшавајућу околност. Да жене суде, њу би одмах ослободиле а ја верујем да ћете и ви бити увиђавни.

— Говорите — каже председавајући.

— Хаљина је изашла из моде — смеје се Јоца.

БОДЉЕ

ЈУНУ

Летње време све нас слага
По месеца киша — влага
А сад опет жеге више
А нама је до тог стало
Да нам буде све по мало
Мало сунца, мало кише.

ПИЉАРУ

Судбина је хтела груба
Да дођеш до срамног стуба
Да уредиш сасвим ствар
Крута судба тако хтела
Вештина ти сва пресела
Појео је вајду — ћар.

ГЕЦИ

Секира ти у мед пала
Пун си пара, није шала
Сви те воле баш
То не трону твоја чувства
Имаш доста ти искуства
Добро њуде знаш.

ЗАБУШАНТУ

Врдао си лево-десно
Живео си брате бесно
Возно се фрај
Ал' се свете стари греси
Код тебе се крцшлус деси
Свему дође крај.

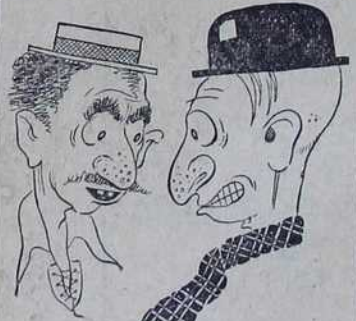
Сигурно склониште

— Зар не, драга, да ми не морамо зидати склониште!..

— Пази, куд идеш ћорчо!
— Извините, хтео сам само дда пррроћем између ввввас дддвојце.

— Је си ли чуо да је један проналазач измислио кошуљу без дугмади.

— Та мене ни мало не занима, јер такве кошуље носим од кам сам се оженио.

ВИКЕНД И ПИЈАН ТАТИЦА У КОЛИЦИМА

БОДЉЕ

СПОРТСКИ ЕПИГРАМ

Те духовске трке
Прошле су без збрке
Али у футболу разрешен је чвор
У божјој је вољи
Ове са корзоа — победио Бор.

НАЈБОЉИ ТРЕНИНГ

Победа обвезника из Бора над Београдом са резултатом 8:2 најбољи је доказ да све београдске играче ради тренинга треба послати у Бор јер овде су потпуно изашли из форме.

ПОГРЕШНО СЕЧЕЊЕ

На духовским тркама није било намештања, то јест иако је било, погрешно је пресечено па су се многи вратили шворц пошто фаворити нису хтели да дођу на циљ. И они терају неки инат.

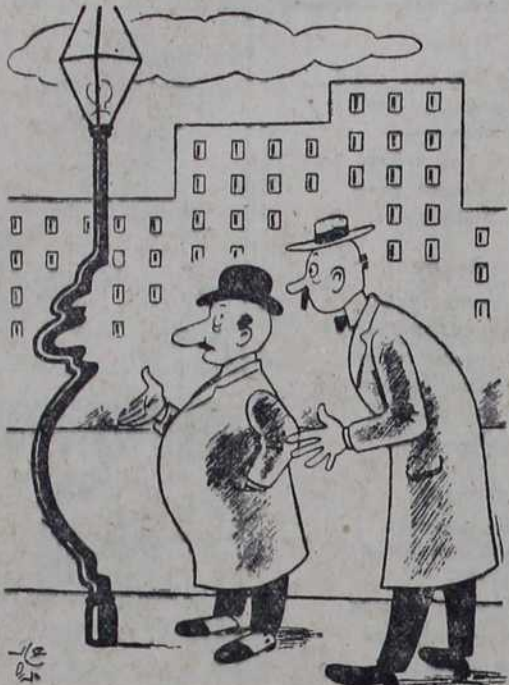
ПОКВАРИО ПРОГНОЗЕ!

Пошто су сви стручњаци утврдили да је Бајчев бољи у боксу и да му је сигурна победа на мечу је однео победу Ушлибрка и на тај начин показао да се не треба ослонити на прогнозе.

Главни уредник: Теодор Докић.
Власник и издавач: „Просветна заједница“ а. д.

Телефон редакције: 25-681.
Штампа „ЛУЧА“, Београд, Краљице Наталије бр. 100.

НЕ ПОЗНАЈЕ СЕБЕ

— Хуху, ко сам ја!

ИЗМЕНАЂЕЊЕ

— Јуче сам видела твог вереника.
— Тако! Кад га видиш други пут потсети га да сам му вереница!

На небу

— Да сам то знао, дошао бих раније овамо!

НАШИ ЉУДИ И

Писмо малој Јовице

Ђачки разговор

сад за плазник сам пио воду а мола у апцу. А она његова цајпле Тога сам Јео тлесње па Сам добијо малалију и сада молам да дуге нисам ниста цуо од тетлезим Па зато неznam све новостика сиду зато сад има да свалсим ал Јопет сам бијо код Тетка ово писмо и да ме извините оцу Сиду и она ми исплицала за Зиду дидем код једног Плофесола сто цигулно сплема за испит и ко се целку блез милаза јелбо му је код њега уписе има да полози је све пале узела Тетка стевка у коју само му неznam атлосу па ме тоју се Он заљубио ко Пинтел у блине јелбо Је и код њега цигуливу даску после тога ми плицала за Ону насу иванку да се ме неко не извуце јелбо нисам удала око влбе за једног инзињела и Сад је велика госпоја па и она има слузавку и све се Плави вазна и по цео дан стоји на плезол и за Теца пају ми казе да је заглавијо снаку спекулацију па га били ко вола у купусу и лебнули га спедесет иљада и још вас јовица

— Колико си пута пао на испиту!
— Сутра ће бити трећи пут.

Није он

Учитель: — Ко је први рекао да је земља округла?
Ученик: — Ја нисам, господине професора.

Свештеник држи проповед у цркви и у једном моменту каже:

— Нека је проклет сваки муж који туче своју жену!.. Нека му се рука окамени!..

— Боже! уздахну једна жена, ала ће то тек да боли...

— Кад ћеш ми вратити дуг?

— Вратићу ти, причекај, мало, догодила ми се несрећа!.. Изгубио сам новац.

— Изгубио?

— Да, изгубио сам милион, који сам могао да добијем на лозу.

Враћајући се с погребња своје жене, уцељени супруг пролазио је поред једне велике зграде. Сасвим случајно пала је цигла с крова и ударила га посред главе.
— Боже мој, узвикнуо је несрећни муж. Анка је већ стигла на небо...

И од зла има горе

— Бре зар те није срамота? грди отац сина, који му је донео школско сведочанство. Зар последњи од 38 ученика у вашем одељењу.

— Шта ћу! Али уташи се могло је бити и горе.

— Како горе?

— Па да сам био у другом одељењу, у њему има 58 ђака.

— Која ти је била она ружна жена с којом си јуче ишао испод руке?

— Немој, молим те, да то кажеш мојој жени.

— Зашто? Да није љубоморна?

— Није, али то је била она.

Мали Влада гледа како пиле излази из јајета и каже замишљено:

— Како је могло ово пиле да реуће у јајет?

Разуме се

— Како вам се свиђа онај синоћни кватет!
— Добар је, само је требало више од четири музичара.

МОНДЕНСКА ПОСЛА

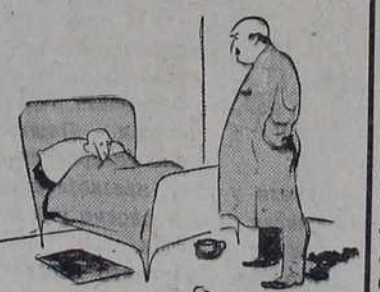

— Дозволите да вам се претставим. Вићентијевић-Вики, лиферант...

— Лиферант! Чега!

— Магле!

Докторска посла

— Јелте докторе, јел, истина да се од ове болести често умире!

— Не, само једанпут.

Схваћана

— Биоскоп ми олакшава живот. Захваљујући њему проведем често дивне часове.

— Посећујеш често биоскопске претставе?

— Ја' не, већ моја жена.

Господин и госпођа Терић седе у Опери. Господин Терић је одушевљен:

— Има сјајну колоратуру, ова певачица!

Госпођа Терић одговара нервозно:

— Боље би било да пазиш на њен глас, а не на њене хаљине.

Бодљикава

Има једна тезга на београдским пијацама од које сви беже. Ту нема ни гурњаве, ни реда и нико се не труди да ухвати „везу“. То је онај сандук, на коме се батинају шпекуланти и „црноберзијанци“. Ја идем редовно на пијасу али не да пазарим већ да скупљам материјал за козерије и фељтоне. Зато ми можете веровати да сам одличан познавалац пијачне прашуме. А сигуран сам да ће ова тезга да проради и то одлично само треба неко да направи „сефте“. Јер за сваку радњу је најважније какав је „сефтеџија“. Ако је батлија, оде сва роба као алва а ако је баксуз — банкротство је сигурно. Цео свет виче на пиљаре. Занста има један велик део од њих који хоће и душу да узме али је исто тако сигурно да и њима није лако. Публика нетрпељива, себична и нервозна. Уочи Духова гледао сам једну пиљарицу. Уби се од плача. Навалио свет, узимао шта је ко хтео и када је пребројила пазар више од половине јој није плаћено. Друго он мора да задовољи сијасет контролних органа, јер ако им не изађе на сусрет — оде кожа на пазар а сваки се плаши батина. Зато бих ја предложио једну ефикаснију меру од батина. То је забрана женама да пазаре пре осам часова. Јер она унесе толико нервозе и нетрпељивости, толико темперамента и

У посети са сином

— Најбоље је не обраћати пажњу на дете.

Равајло у бањи

Још на спасов дан одем ја у бању због зашто ми нешто бабиња по главу чим гуцнем коју љуту Па ка велим да веднем Ди је валдинка. а Тедо мало и Да парим очи јербо је стара ствар да у бању све врви од оне варошке, ал када сам Дошо у бању оно сам божији опанак и ниће да видиш оне Румене па моговане там сам видијо и ћату Милосава извалијо Ти се он пред најбољи котел и само рокће а свет пролази и мисли Којли је бре ово а ники и не Сања да је то ћата милосав што се Изгубијо из село због Неку Дијурину да тражи длаку у јаје па По-

чели да чачкају шта је било пре пет година лепо им ћата толмачи бијо Сам пре браћо за то у Апцу и шта оћете Јопет а они те Ово те оно док се ћати не Доједи па не уфати тутањ и ето сад лепо ужива у бању а коме-сија нека гледа шта ће и како ће а и ја сам ти бре неки баксуз баш ми није сућено да веднем неку Лелу и да се лепо спроведем јербо на мене узе мерак једна баба и поче ме кибицује и да ми Добацива и Ја када сам видијо да ће да ми удари на образ уфатим пут па се изгубим из бање јербо ако већ треба да изварам ону моју домаћицу то мора да бидне с неку персону а не скакви шкарт. полагагацко одок у квартиљ да узем бошчу а кад Тамо дошла Једна бела лутка са златну косу па ми каже О знам вас Ја из београд ви сте равајло а мен ме мило па је Само кибицентујем и тако Остадок воће па нек бидне како је Сад месец јуни без „р“ па не сме да се Једе риба ал ја ћу вала Да зажмурим јербо сам зато и Дошо и нећу да ми се смеју кад се врнем како сам само цабајисао а ја богами нисам Никад бијо такав човек већ сам од сабајле на орању и напољу јербо Ко ради не боји се глади и Ја оћу да орем и копам код Ове са златну косу јербо је то данас севап да се испомажу инкосени и самци а шта ће да бидне ја ћу да ви јавим спрву Пошту

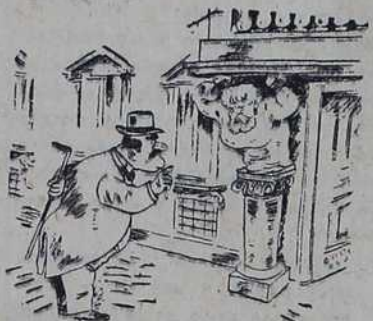
ваш равајло

Савремена кћи

Мајка је незадовољна: — Ирена! Ти опет само читаш књиге! Дете моје, ако те ја могу саветовати, остави се тих књига! Људи воле глупе жене.

Ирена, као из рукава одговара:

— То је било за твоје време, мама.

— Младићу, хтео бих да знам кога врага стојите дан и ноћ под балконом моје ћерке!

Вереник на смрти

Вереница: — Докторе, молим вас, пре него што му се закунем на верност до смрти, реците ми исцрпено: дали је збиља његово стање тешко!

Лекар: — Хало, јеси ли ти то Милева!

— Али да вас уверим, ја сам онај, што, говори из трбуха!

Козерица

динамика да је атмосфера на пијаци веома затегнута.

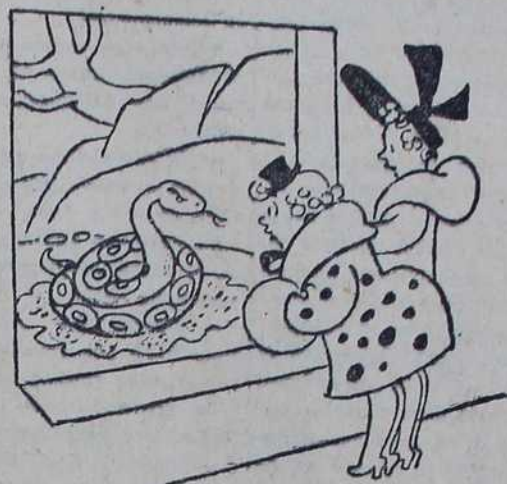
Прво и прво, жене су нервозније од мушкараца, друго оне су и борбеније јер мање ризикују зато је са њима тешко изаћи на крај пошто се служе свима сретствима. Било би, свакако потребно да се према деци и старцима, а затим према женама има извесних обзира, а нарочито данас, али је то немогуће јер одмах све хоће да се користе. Један пиљар пре неки дан донео јагоде па када је видео колики је ред за 100 килограма јагода он хтео да буде социјалан па узвикнуо:

— Прво ће добити жене које имају малу децу...

После овога све су изјавиле да имају малу децу, а најгласнија је била једна бабускера коју знам да већ четрдесет година нема ни кучета ни мачета.

Када сам то казао, она ме је тако нагрдила да сам клиснуо од стиде а она ни „у фрштец“. Зато жене мора да се повуку на заслужени одмор, то јест у кујну. На пијаци нека иду људи и жене које изваде уверење од власти да код куће немају мушке главе. Онда ће моћи да се вастави неки ред јер онда сваки човек зна да пред собом има мајку и домаћицу. Али и ту би се завела подвала и опет не би ништа урадили.

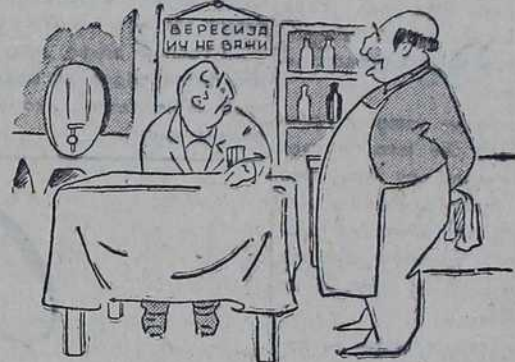
Без централе

— Опет нова хаљина! И то без одобрења Централне за текстил!

— Ајде, да направимо малу шалу, господине Мико, пробајте да ме пољубите!

— Шта мислите колико је старо ово вино!
— Изгледа ми да је још из Нојевог доба, јер јако мирише на потоп.

— Тата, шта је то саобраћајци!
— То је син, човек који стоји на раскрсници и чека кад ће да се догоди неки судар.

Чист ћар

Ево шта ми исприча мој пријатељ Мита:

— Пре неки дан посла ми ујак са села, преко свог комшије, корпу пуну пилића. Одох сав радостан на станицу да дочекам тог комшију, или боље, своје пилиће. Тек што сам из станице изашао, разбежаше се моји пилићи из корпе, сви по оближњој пољани. Ја, шта сам друго могао, него за њима, да их покупим и вратим у корпу.

— Јеси ли све покупио? — упитах га.

— Трчкарао сам, јурцао за њима и вратим њих једанаест, написих одмах ујаку писмо, и испричах му све.

— Па?

— Па одговорио ми је да могу бити потпуно задовољан, јер је он мени био послао свега шест комада.

Значење речи

Предосећај — Телеграм инстинкта.

Мираз — Лепота у цифрама.

Грепсти — Глагол женског рода.

Скептик — Човек који тајно верује.

Друштво — Животна заједница, која нас гони да волимо самоћу.

Тоска Сојкин жур

— Дивно данас изгледате милостива. Ко мајска ружица! Тако је освојо домаћицу, госпа Сојку, Сима адвокат, матери момак и познати гњаватор, који само иде по журовима где се труди да се допадне дамама. Иако је већ излапео и јако досадан жене га трпе јер хоће да их послуша. Једној набави поврће, другој карте за позориште, трећој цвеће и зато га радо примају иако не узимају озбиљно његове комплименте нити слушају шта он говори.

Салон код госпа Сојке већ је био пун жена. Ту је госпа Ружа, која је до рата била позната због саога црвеног аутомобила којим је сама шофирала, јурећи по Авали и Раковици а често и даље, увек у друштву младих људи, док је на седницама женских организација и друштава, грмела против покварености данашњег друштва. Нико је у то време није видео са мужем па многи нису ни знали да је удата, а сада се испоставило да је један директор банке, иначе познати циција, њен муж. Ту је и госпа Лепша што има вилу у Ковиљачи и у њој је некад врио и кључао живот. Музика, лумперај, песма и по некад, ради разоноде, по неки скандал који би се брзо заташкао. Дошла је и госпа Љубица, жена једног високог функционера коју су због њеног језика, звали «метлак».

Било је тек пет сати после подне и разговор је био тром али када дође госпођица Лула, позната монденка, која сада сама обрађује велику битку, конверзација се распламса и оговарање поче у велико.

— Ју, слатка — узвикну госпа Ружа огорчено — што је свет покварен. Замисли ону Мицу што има вилу на брду, дошла код мене на покер, без динара у ташни. И задужи се жена десетак хиљада динара и од тада је ни очи не видех...

— Али те зато оговара — добаца госпа Сојка злобно.

— Она оговара и тебе па опет ти то нисам казала. То није фер... — одговара Ружа узрујано.

— Море, манте, жене свађу — умеша се Лула у разговор. Него реците ви мени откуд оној Буби ципеле од плуте и овакав накит?

— Ко је свлачи знам — изјави Сима адвокат — али не знам ко је облачи...

— Море ћути ти матори — прекиде га Лепша. Ти се правиш да све знаш а у недељу на тркама те гледам како се вртиш око оне твоје јегуље која ти узне последњу пару, а овако је код ње саобраћај као у трамвају. Један улази а други излази...

Сими би незгодан овај разговор па зато предложи:

— Хоћемо ли мало да играмо?

— Па зато смо и дошли — рече Ружа. Сојка дај прибор а ви се решавајте. Они који су за покер неке иду у трпезарију, а реми ће да играмо овде...

Наста жагор и објашњавање али се убрзо формираше три партије, јер у међувремену дођоше нови гости. Госпа Сојка седе у трећу партију «рауба» која се играла у њеној спаваћој соби.

— Упис 500 динара! То је довољно! — предложи госпа Стана, удовица, једног доктора.

— Чудо не играте шамара — иронише госпа Ружа. Почећемо са хиљадарком.

Најзад игра отпоче, бурно, темпераментно. Сваки час по неки сукоб или објашњење. Уареде сипају.

— Ти Анђо, боље да узмеш пушку па да сачекујеш на друму — љути се госпа Вида, која је на «три деветке» вратила девет пута, а госпа Анђа само сачекала и платила «поп».

— Свака игра своју игру — вели Анђа равнодушно и слеже у пирамиде гомиле жетона.

За другим столом протествује Лепша што карте нису нове.

— Узимаш бре Сојка толику пикслу а играмо са неким картама које се познају...

— Кома се не допада не мора да дође. Не могу ја да изменим нове карте — вели Сојка нервозно, јер је баш мало пре «раубовала» кеца и попа.

И тако игра траје све до десет сати а када се гости разиђу госпа Сојка отвори да се «луфтира» и са Милком, својом покерком, оговара друштво које јој такође не остаје дужно јер чим изађу грде Сојку, како је Циција. Обично почне Ружа:

— Зар је то кафа! Сплачине. А и погачице од неког горког брашна. Остала је увек иста. Све би дала за пару...

Теткин погреб

На дан велике фудбалске утакмице шегрт се погружено јавља своје газди:

— Господ' шефе, могу ли данас после подне да одем на погреб своје тетке... ако не буде падала киша.

ПУЧИНИ И НОВИНАРКА

Једнога дана дође композитор Пучини у Милано. На једној плакати прочитао је да се исте вечери даје у Скали његова «Тоска». Он пође то вече у Оперу да види како ће публика примити, тада још ново дело. Седео је у средини паркета и радовао се што је опера извођена савршено, а нарочито га је радовало добро расположење публике.

Једна млада дама крај њега, плескала је одушевљено. Када је видела да господин крај ње не миче рукама, окренула се према њему, и дала му руком знак да и он треба да плеска. Ипак Пучини остаде хладан и не хтеде да имитира даму у сусетству. Тада се дама обрецну на њега:

— Зашто ви не плескате? Зар вам се не допада опера?

— Не сасвим, одговори Пучини. Има неких тачака, које ми се чине да нису најбоље и да су у контрапункту.

— Али Пучини баш има право да је на тим местима био тако привлачан, одговори дама.

— Да, али и тај ослонац. Не мислите ли и ви да у комаду има места која много потсећају на Вердија?

— Па то је само добра итали-

БРБЉАЊА

— Хајде да се измерим. Овде је баш једна вага.

— А што, брате, држиш свој шешир у руци?

— Морам да скинем с главе. Са шеширом бих био тежи.

— Не будали, као увек.

— Ја баш ретко кад будалим. И пази шта ти кажем. Ако само приметим да ти са мојом женом...

— Извини што те прекидам, али што тек сада да приметиш? Ниси ли се досад већ уверио да...

— Добро, добро, верујем, али ако једног дана опазим тако нешто, разбићу ти све зубе...

— И њој?

— И њој. Поводом оне хаљине што си јој купио приметио сам да је више нико у очи да погледа.

— Зар јој хаљина тако рђаво стоји?

— Не, већ је тако кратка и разумеш, другде је гледају.

— Не секирај се за то, друже. Знаш ли где бих могао да набавим три бицикла?

— Шта ће ти три? Зар ти један није довољан?

— Ама што си будала! Са три бицикла идеш много брже.

— Ко ти је то рекао?

— Па то се разуме само по себи. Колико километара прелазим за сат на свом бициклу?

— Највише двадесет.

— Кад са једним прелазим двадесет, са три моћићеш да јуриш сигурно шездесет.

— Ух, заборавих да честитам.

— А шта?

— Видео сам ти последњег сина. Диван је.

— О хвала, хвала!

— Ама, не разумеш ме, брате! Морам да честитам његовом оцу.

Виц господина Сазонтија

— Где ћеш Сазонтије? — упита Мила «ћелав» свога собног колегу и пријатеља, пензионера Сазонтија Сазонтијевића, када овај тачно у пет часова ујутру пође од куће.

— Идем брате у шетњу — одговори упитани, ћелав човек, средњих година, висок као мотка. Јуни је најбољи месец за посматрање и филозофију. Најкраће ноћи, месец без «р» када се не једе риба и не дирају жене. Почетак плаже, месец када стиже боранија и прве паприке. Дакле никад веће згоде за размисљање.

То рече Сазонтије и оде на пијаци. То је његова свакодневна шетња. Од 5—8 часова а онда иде на Калемегдан и дрема у хладовини. Ишао је ногу пред ногу јер он никад не жури. Цео пут је смишљао шта ће сада да измисли да би насекирао жене. Јер, то мора да нагласимо, Сазонтије је велики непријатељ жена. То није због тога што је његова Савка пре десетак година утекла са једним поштаром. Боже сачувај! Он је чак томе поштару послао леп поклон на годину дана после бекства његове Савке. Уз поклон је послао и писмо у коме је написао:

«Драги ортаче! Ти наследи моју радњу и нек ти је алап. Желим ти само да је не водиш са дефицитом као што је код мене био случај. Шаљем ти овај лонац меда да сваки дан засладиш горчину живота».

Идући тако Сазонтије се реши да намагарчи жене које се беспослене мувају по пијаци и стално нешто траже. Он срете Ђоку учитеља па се договори са њиме да направе виц.

— Знаш Ђоко, ја и ти ћемо да станемо код једне тезге и правићемо се да нешто чекамо. Ајде да се кладимо да нас нико неће питати шта чекамо.

— Ајде вала! — пристаде Ђоко.

И тако урадише. Заиста, одмах се иза њих накупи ред жена. Ниједна од њих не упита шта чекају већ само грабише што боље место. Две се жене за мало и не потукоше због тога што је једна од њих хтела да уђе преко реда. Тек у зло доба дође један старији господин и учтиво запиташ Сазонтија:

— Шта чекате?

— Ништа!

— Како ништа?!? — зграну се човек.

— Па тако лепо! Кладили смо се ја и овај мој пријатељ да ће се направити ред, а нико неће питати шта се чека. Али, ето, ви дођосте и упитасте и тако ја изгубих опкладу...

— Вала господине, имате и право! Свега има доста, пуна тијача поврћа, а они само праве редове, туку се и свађају... рече онај господин и оде.

Јао, када жене чуше да их је Сазонтије преварио почеше да га куну и да вичу, једна га чак и плуну али Сазонтије је био огуглао на све. Растрчаше се оне жене да хватају ред на другоме месту а Сазонтије оста ход празне тезге са Ђоком који је захтевао да га води негде на кафу пошто је изгубио опкладу.

Док су они о томе разговарали, одједном дође један пиљар и на тезгу изручи два цака младе бораније. Зелена и млада као роса. Просто живу да је једеш. Сјури се народ са свих страна али Сазонтије први у реду и када виде ону боранију, њему плусну вода на уста па викну:

— Мери ми три киле!

— Они иза њега када видеше да он узима толико почеше протестовати.

— Само по килу!

— И ми имамо душу!

— Тај нас је преварио да оставимо ред!

— Напоље са њим!..

— То је спекулант. На крајњи стуб!

То су били узвици и грдње који су одјекивали из реда и када убрзо нестане бораније они, који су били последњи у реду, приђоше Сазонтију и почеше га грдити и вређати, а једна у дрвеним сандалама му приђе оте му фишек са боранијом који се просу и муну га два пут у ребра.

Једва се ишчупаше од разјарених жена и кући стиже изгужван и поцепан, наравно без бораније, чврсто решен да се више никад не шали са женама.

РАЗЛИКА У ДИФЕРЕНЦИЈИ

Док је Марко Ђуричић вршио још адвокатску праксу, водио је једном парницу једног богатог сељака против неког свињског трговца, и изгубио парницу. После суђења пружи Ђуричић своје клијенту руку, а овај му добаца:

— Знаш, не могу то да преболим и много ми је жао да си се за бадава трудио, господине Марко!

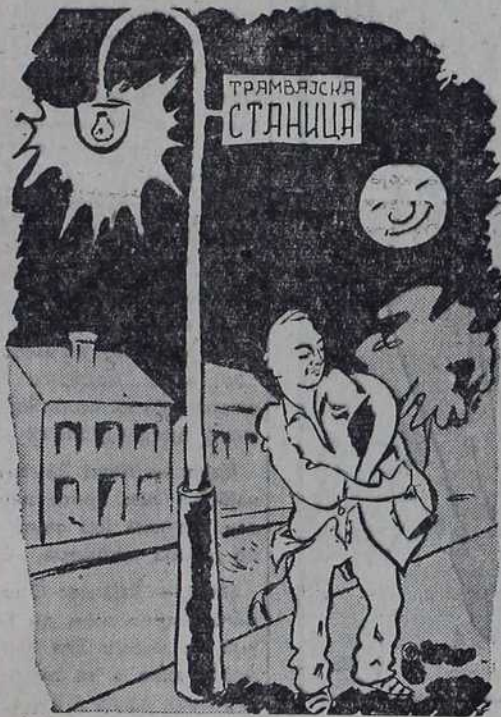
Ђуричић одговори: — Нисам забадава, само узалуд.

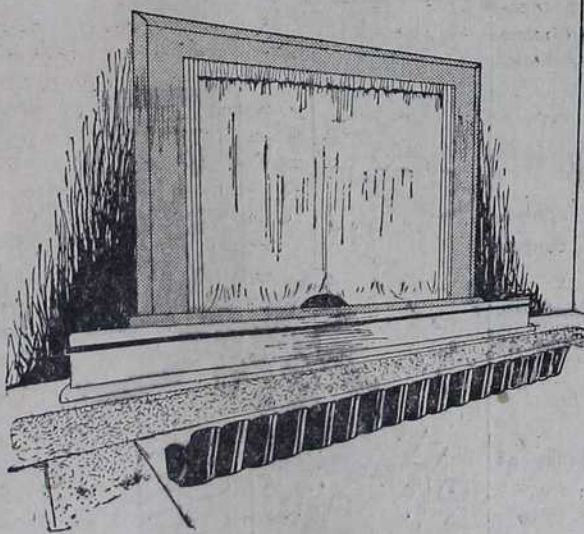
Како маме **Перица** замишља...

... Рутинизираној човека "

... За се човек скида на трамвајској станици,

... Позориште првој реда "

ДОБАР МУШТЕРИЈА

Господин: — Колико кошта шишање?
 Берберин: — 20 динара.
 Господин: — А бријање?
 Берберин: — 10 динара.
 Господин: — Тада ми обријајте главу!

ОДБРАНА

— Утврђено је, дакле, да сте по многим радњама крали разну робу већ више од годину дана. Шта имате да кажете у своју одбрану?
 — Крао сам домаће производе, господине судија.

ЦЗДУТ О ПЕРИЦЕ

ЈЕДАН ОДГОВОР

Вероучитељ: — Ко је ваљан и редно за универзалног наследчине добро, тај долази у рај. Али шта се дешава са оним ко чини зло?

Ученик (син једног адвоката):
 — Њега брани мој отац.

СВЕ ЈЕ РЕЛАТИВНО

— Једна жена има толико година, колико их осећа.
 — Али она се никад не осећа толико стара, колико има година.

МАЈЧИН ПРЕКОР

— Возио сам се, недавно, возом из Ниша за Београд. У суседном одељењу нека мајка љутито је прекоревала своју ћеркицу. Мора да се нешто озбиљно догодило.

— Ти си рђаво дете! Љутила се мајка. Знаш целу Марлен Дитрих на памет, а не умеш А да изговориш.

НАЈБОЉЕ ДЕЛО

Два пријатеља разговарају:
 — Мој ујак се већ двадесет година бави књижевношћу и досада је написао петнаест дела. Јеси ли које прочитао?
 — Све сам прочитао. А које му је дело по твој мишљењу најбоље?

Љубитељи

УМЕТНОСТИ

Три љубитеља уметности седели су заједно и разговарали о уметности, а нарочито о дејству слике на душевно стање посматрача.

Један, од њих причао је: »Мене је једна слика толико насмејала, да нисам дуго могао доћи

к себи. Слика је претстављала диван врт, са расцветаним ружама и једном љуљашком. На љуљашки седела је љупка, млада девојка са светлом косом, дивним очима и облим ногама, без ципела. На љупком лицу мале огледала, да нисам дуго могао доћи

је клечао један младић и голицао девојку по табанима. Изгледало је као да младић каже: Људи говоре да жене код мене немају чему да се смеју! Видите ли, господо, ја сам се сит насмејао када сам гледао ову слику.

Други љубитељ уметности проговори после мале паузе:

— Мени је једна слика натерала сузе на очи!

— Вероватно, то је била слика, која је претстављала тих живот са свим лепим стварима за сладокусца, али које су давно прошле? одговара један.

Љубитељ уметности заврти главом:

— Такве баналности не би ми измамиле ни сузе! Не. То је била слика давно умрле љубавнице и она ми је натерала сузе на очи.

Опет је настала мала пауза, а тада настави трећи стручњак за уметност:

— Мени је једном једна слика одузела дах!

Један од њих запити: Јели то била модерна слика?

— Јели претстављала пакао?

— Не! Била је то сасвим обична слика, на којој је претстављена природа. Али је слика била четири метра висока и пет метара широка и ја сам стајао баш испод ње, када је пала са зида на моју главу...

... Човека који је добио паре на коцки "

Данашња деца

Мали Перица: — Знам да сте сами да би те господин Пера пољубио.

Сестра: — Шта брбљаш Перице! Одмах да идеш напоље.

ТЕШКО СЕ ОДЛУЧУЈЕ

— Доста сада господине! Кад смо већ толике пробали, одлучите се па купите један.

ЖЕНСКИ БЕСЕДИ

АМЕРИКАНКЕ ПАЗЕ НА...

Рајку: Ти шаљи дописе а ми ћемо бацати у корпу па коме се пре досади.

Малом Пајм: Ми примамо ђачке радове јер »Прасек« је ђачки лист али још нисмо почели да примамо радове из ђачког забавишта.

Газда Тоши: Начни ђуп па се не плаши за своје благоутробије. За тебе нема зиме.

Професору: Катедра је само онда добра када је рентабилна јер нико није луд да за љубав науке буде суво дрво.

Државнику: Карактер је биљка која се врло тешко одржи две сезоне. У ботаници је називају вишегодишњом али је у пракси сезонска. Ви сте за то најбољи доказ.

Критичару: Са 60.000 динара месечно кирије лако је бити чистунац. Пробајте да се трампите са неким практикантом.

Трећепозивцу: Мораћеш на супер-ревизију јер иначе ће да те ухвати околност. А брате није право. Изврдио си толике комисије па сада да заглавимо.

Банету: Жена често доноси користи али чешће штете. Зато се мени тога посла и гледај нешто сигурније.

Тумачење страних речи

Синтакса — такса за добијање сина.

Покровитељство — јорган.

Клиника — радионица ексера.

Оптичар — ловац птица.

Барометар — метар којим се мере बारे.

Диригент — онај који задиркује.

Рутиниран — длакав, маљав.

Сирена — гибаница.

Процедура — цеђење.

— Пошто носите бољшевичку медаљу, миледи, морате употребити други руж, јер ту иде руж — црвен као крв.

МИСЛИ

Позориште — Много више ценити шаптаче од глумца. Ови први, барем, све глупости говоре тихо и имају образа да се при том сакрију од публике.

Фазе љубавног састанка — Гледаш на сат... гледаш на сат... гледаш на сат... (долази она) гледаш њу... гледаш њу... гледаш њу... Поново гледаш на сат... гледаш на сат... гледаш на сат...

Ако начинимо исти експеримент са женама, резултат ће бити: Две жене разговараће међусобно о хаљинама, три жене распрана о хаљинама, четири жене заједно — дебатирале о хаљинама.

МАЛА ГРЕШКА

— Не могу да разумем, зашто нећеш да се удаш за Марка Јовића! Тај човек има беспрекорну прошлост и сјајну будућност!

— Можда, мама. Само му је садашњост неподношљива.

Женски језици

Примадона: — Јеси ли приметила како је мој звучни сопран испунио салу?

Њена пријатељица: — Дабоме. Чак је неколико људи изишло да му начине места.

—

Нудила мати малу Невенку да једе још, а она ће мами:

— Нећу!

— Не каже се, Невнице, нећу: него: хвала, не могу.

— Е, а кад могу, па нећу.

— Играње знам, а сада учим и клавир пошто највише волим да за своју игру ја лично свирам.

Верици: Орахово уље није у моди пошто се сад не иде на море али ћеш и без њега поцрнети само треба ићи без сунцобрана и шешира на пијацу.

Олги: Свеж тен се добија умивањем, раним устајањем и сталним кретањем. Ако цело после подне седите у соби, пушите и напрежете очи, тен неће бити свеж.

Мицики: Младожења нема на претек. Зато немој да се претвараш и одуговлачиш јер може да се пишмани.

Ради: Употребите крем који сам спремила за лето. То је врло просто и корисно. Узме се један краставац са њиме се намаже цело лице и добро измасира и онда се седи пола часа на сунцу да кожа упије сок од краставаца. Када се лице осуши, измасирати га са хладном водом а краставац исећи за салату.

Буби-Шабац: Већ сам одговорила неким твојим другарицама да се у школу не мешам. Уосталом, вама модерним девојкама школа није ни потребна пошто ви више знате од ваших наставника.

Цајки — Ниш: За митисере је најбољи лек прати лице сваки дан сапуном јер само масно лице добија митисере.

Лаци — Зајечар: Отшетај недељом и празником до Бора. Тамо има на налегу две три хиљаде младожења а ти само бирај. Ту је главни лагер а нема конкуренције.

Мари — Смедерево: За жуљеве је лек опробан. Ићи бос. А то је данас у моди па зато жуљеве данас нису проблем.

— Видећеш, вратиће се, оставио је шешир!